

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. jūnijā iesniedza Korkein oikeus (Somija) — Syyttäjät
un Tulli**

(Lieta C-486/19)

(2019/C 295/12)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: A un B

Atbildētājas apelācijas tiesvedībā: Syyttäjät un Tulli

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj piespriest kriminālsodu fiziskai personai, kura rīkojas ar nodokli apliekama uzņēmuma vārdā, par to, ka tā nav izpildījusi ar akcīzes nodokli, ko iekasē par saldējuma izstrādājumiem, saistītus pienākumus, ja citu uzņēmumu, kuru darbība ir saistīta ar līdzīgiem izstrādājumiem, atbrīvojums no nodokļa būtu uzskatāms par atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tāda valsts nodokļu sistēma attiecībā uz akcīzes nodokli saldumiem, kāda bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, bija atbilstīga selektivitātes kritērijam kā "valsts atbalsta" jēdziena elementam LESD 107. panta 1. punkta izpratnē?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. jūlijā iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) —
Puls 4 TV GmbH & Co. KG/YouTube LLC un Google Austria GmbH**

(Lieta C-500/19)

(2019/C 295/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēja: Puls 4 TV GmbH & Co. KG

Atbildētājas revīzijas tiesvedībā: YouTube LLC, Google Austria GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2000/31/EK ⁽¹⁾ 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiešsaistes video koplietošanas platformas pārvaldītājs kā mitināšanas pakalpojuma sniedzējs uzņemas aktīvu lomu, kas izraisa atbildības privilēģijas zaudējumu, papildus citu veidotā satura glabāšanas vietu nodrošināšanai, veicot vai lietotājam piedāvājot šādas papildu darbības:
 - videomateriālu ieteikšana pēc tēmas;
 - meklēšanas atvieglošana apmeklētājiem pēc nosaukuma vai satura informācijas, izmantojot elektronisku satura rādītāju, turklāt ar iespēju lietotājam nosaukumus vai satura informāciju pašam noteikt iepriekš;
 - tiešsaistes norāžu par pakalpojuma izmantošanu nodrošināšana ("Palīdzība");
 - ar lietotāja piekrišanu, lietotāja augšupielādētā videomateriāla savienošana ar reklāmu (kas tomēr nav platformas pārvaldītāja pašreklāma), lietotājam izvēloties mērķauditoriju?
- 2) Vai valsts tiesiskais regulējums, — saskaņā ar kuru mitināšanas pakalpojuma sniedzēja (starpnieka), kam ir aktīva loma kā savu lietotāju izdarītu tiesību pārkāpumu atbalstītājam, pienākums atturēties no nelikumīgas darbības pastāv tikai ar nosacījumu, ka atbalstītājs ir apzināti veicinājis lietotāja tiesību pārkāpuma izdarīšanu, — atbilst Direktīvas 2004/48/EK ⁽²⁾ 11. panta pirmajam teikumam, vai arī šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis pret atbalstītājiem vērstus tiesību īpašnieka prasījumus par atturēšanos no nelikumīgas darbības nedrīkst pakļaut nosacījumam par apzinātu lietotāja izdarīta tiesību pārkāpuma veicināšanu?
- 3) Vai Direktīvas 2000/31/EK 12.–14. panta noteikumi par starpnieku atbildību ir jāvērtē kā horizontālie atbildības ierobežojumi, kas ir piemērojami par labu katram starpniekam, kuram ir neitrāla loma, ja tā darbība no autortiesību viedokļa ir kvalificējama kā paša veikta izziņošana?
- 4) Vai Direktīvas 2000/31/EK 14. panta 3. punkts (arī 12. panta 3. punkts un 13. panta 2. punkts), Direktīvas 2001/29/EK ⁽³⁾ 8. panta 3. punkts un Direktīvas 2004/48/EK 11. panta trešais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka mitināšanas pakalpojuma sniedzēja (starpnieka), kam ir neitrāla loma, atbildības privilēģija saskaņā ar Direktīvas 2000/31/EK 14. panta 1. punktu pastāv arī pret to vērsta prasījuma par atturēšanos no nelikumīgas darbības gadījumā un vai tādēļ šādam starpniekam adresēts tiesas rīkojums par atturēšanos no nelikumīgas darbības ir pieļaujams tikai tad, ja tas faktiski zina par nelikumīgo darbību vai informāciju, vai arī šāds tiesas rīkojums par atturēšanos no nelikumīgas darbības ir pieļaujams jau tad, ja mitināšanas pakalpojuma sniedzējs pēc konkrēta brīdinājuma saņemšanas, saturu, kas ir apstrīdēts kā kontrafakts, nekavējoties neizņem vai neliedz tam pieeju un pārkāpums tiesvedībā apstiprinās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.).